

Reflectie jaar 2 Laura Verhoeven

6 April 2018

Dit jaar heb ik de hoofdrichting Moderne Letterkunde gekozen en naar mijn idee heb ik nog niet zo enorm veel geleerd over het onderzoek dat verricht wordt in mijn discipline. Althans, als ik dit alleen zou baseren op de vakken die ik gevolgd heb. Bij het interview dat ik heb moeten doen met iemand uit mijn discipline voor de Denkademie heb ik wel meer duidelijkheid gekregen over de manier waarop er onderzoek gedaan kan worden. Ik heb hieruit, en natuurlijk ook wel een beetje uit de vakken, begrepen dat de cultuur heel erg van belang is. Het gaat niet zozeer om statistiek of echte theorieën waarop gebouwd kan worden, Moderne Letterkunde is eigenlijk een flexibele discipline. De conclusie uit een bepaald onderzoek, waarbij een literair werk onderzocht wordt, kan veranderen als dezelfde tekst vanuit een andere context gelezen wordt. Bij andere disciplines is dit minder het geval, zeker bij disciplines uit de bèta richting. Deze disciplines bouwen veel meer op een theorie, en op bewijsbare statistiek. Eigenlijk kan alles bij Moderne Letterkunde nog een keer onder de loep genomen worden en staat er niks (of niet veel) vast.

Bij Moderne Letterkunde moeten de literaire werken onderzocht worden in het kader van de cultuur. Ik heb gedurende dit jaar al veel verschillende literaire werken moeten lezen en analyseren aan de hand van de context (zoals de context van Bloody Sunday), en ik denk dat ik hierdoor in staat ben om een onderzoek zelfstandig uit te voeren. Ik weet echter niet of ik in staat ben om het onderzoek zodanig uit te voeren dat ik denk dat iemand anders hier iets mee kan. Hier heb ik ook wel het meeste moeite mee gehad dit jaar, om te kijken hoeveel waarde er precies ligt bij het onderzoeken/analyseren van een literair werk.

Bij de Denkademie moesten we een interdisciplinair onderzoek uitvoeren, en dit bleek toch nog wel veel lastiger dan ik in eerste instantie had gedacht. Vorig jaar bij Globalisering hadden we al een beginnetje gemaakt met multidisciplinariteit, maar ik had niet verwacht dat de stap van multi- naar interdisciplinariteit nog zo groot zou zijn. Ik denk wel dat ik veel heb geleerd in dit jaar door de Denkademie, bijvoorbeeld dat zelfs als de disciplines dicht bij elkaar staan dat niet wil zeggen dat ze ook makkelijk te integreren zijn. Er moet bij interdisciplinair onderzoek veel meer

rekening gehouden worden met de andere disciplines, en dit maakt het lastiger om je eigen pad goed te kunnen volgen.

Bij ons interdisciplinaire onderzoek hadden we drie disciplines, waarvan we in eerste instantie eigenlijk dachten dat het makkelijk zou zijn om een gemeenschappelijk thema te bedenken waar iedereen iets in kwijt kon. Dit bleek toch nog wel veel lastiger, de drie disciplines hadden veel overeenkomsten maar er werd in de drie disciplines wel op een hele andere manier onderzoek gedaan. Bij mijn discipline wordt de nadruk voornamelijk gelegd op de manier waarop iets betekenis kan hebben, bij de discipline Filosofie werd er voornamelijk de nadruk gelegd op het 'wat' of 'waarom' van het betreffende thema. Die twee disciplines verschilden daarin best wel van elkaar, en het was in eerste instantie ook lastig om tot een gezamenlijke conclusie te komen.

Bij samenwerkingen neem ik meestal een iets andere rol op mij dan hoe ik echt ben. De rol die ik bij samenwerkingen normaal gesproken op me neem, is meer een leidende rol. Of het is eigenlijk meer een overlap tussen de analyzer en controller-rol. De rol die mij werd toebedeeld door mijn mede onderzoekers bij het voeren van het interdisciplinaire onderzoek bij de Denkademie was de analyzer rol. Dit klopt ook heel erg bij mijn persoonlijkheid over het algemeen. Naar mijn idee waren we alle drie wel wat meer de analyzer dan iets anders, maar was dit wel een mengsel met de controllerrol. Niemand nam echt de leiding over het algemeen, de leidende rol was flexibel. Iedereen nam op een bepaald moment meer de leidende rol op zich. Dit zorgde ervoor dat het eigenlijk best wel makkelijk ging met de samenwerking, zeker meer naar het einde. In eerste instantie hadden we nog wel wat moeilijkheden met dat iedereen op tijd zijn eigen stuk inleverde zodat er met zijn drieën nog naar gekeken kon worden. Hier hebben we uiteindelijk wel een oplossing voor gevonden, namelijk dat we dan gewoon een dag eerder de deadline voor ons individuele stuk zouden stellen. Hiermee was het probleem ook meteen opgelost en hadden we het uiteindelijke onderzoeksverslag heel erg op tijd af.

Al voor de Denkademie was ik aan het nadenken over mijn hoofdrichting, en of ik die nog wel echt heel leuk vond. De vakken die ik namelijk dit jaar gevolgd had, vond ik niet heel erg leuk en was niet het veld waarin ik verder zou willen werken. Bij de Denkademie zelf kwam ik er verder achter, dat ik misschien toch een andere

richting op wilde gaan. Ik vond de keuze vorig jaar voor een hoofdrichting ook al heel lastig, en zat eigenlijk vast tussen twee hoofdrichtingen. Hier ben ik toen uiteindelijk mijn huidige hoofdrichting gaan doen, maar ik ben dit jaar (vanaf de tweede periode) veel meer gaan kijken naar de andere hoofdrichting, namelijk Cognitieve Neurobiologische Psychologie. Tijdens de Denkacademie heb ik eigenlijk besloten om toch deze hoofdrichting te gaan volgen volgend jaar en niet meer mijn huidige hoofdrichting.

Ik heb de afgelopen tijd, voornamelijk dit jaar, ook gemerkt dat mijn sociale vaardigheden verbeterd zijn doordat ik dit jaar bij een studentenvereniging ben gegaan en in verschillende commissies op het moment bezig ben. Ik merk hierdoor dat het veel makkelijker wordt om mijn mening te geven, bijvoorbeeld ook in de les, en het is makkelijker geworden om me te verwoorden. Ik ben door veel vergaderingen te volgen veel extravertter geworden dan ik eerst was, en durf veel makkelijker de confrontatie aan te gaan.

Ik ben dit jaar veel meer bezig geweest met extra curriculaire activiteiten, zowel in Utrecht als in Den Haag. In Utrecht ben ik bezig met het organiseren van de Liberal Education Student Conference, en in Den Haag ben ik bezig met het organiseren van een festival. Ik vind het wel belangrijk dat ik veel doe voor, aan de ene kant mijn eigen wijk, en aan de andere kant dat ik me inzet voor internationale activiteiten. Dit jaar doe ik dit eigenlijk allebei. Ik denk dat het goed is om je te realiseren dat het leggen van internationale contacten belangrijk is voor je eigen ontwikkeling en je hierdoor ook verder komt met het oplossen van problemen, zoals we bij de Liberal Education Student Conference beginnen hiermee. Aan de andere kant moet je volgens mij ook niet de connectie met je eigen wijk verliezen, vandaar dat het goed is om ook bijvoorbeeld een festival te organiseren waarbij de meeste input vanbinnen de wijk komt. Ik wil in de toekomst doorgaan met het organiseren van dergelijke activiteiten, zowel lokaal als internationaal, en hierdoor een goed beeld krijgen van wat er speelt in je samenleving/omgeving.